

[Lange.]

ogsaa naar man staar over for en Situation, som der ingen Grund er til at se optimistisk paa, at tilsløre det faktiske Forhold, at tilsløre det ved at give en stor Del af Befolkningen den Tro, at naar vi bare har Valutacentralen, kan vi ordne ogsaa det valuta-mæssige Problem.

Fr. Kristiansen: Jeg skal ikke komme dybt ind paa de Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) fremkom med. De indeholdt jo Stof til en lang Diskussion med det ærede Medlem. Jeg vil blot lige udtale, at naar han nævnte, at Importørerne tjente store Penge paa Landbrugets Valuta, og at Landbruget blev picket af Regeringen med Svøber, saa kan dertil siges, at Landbrugets Forhold jo i en Aarrække ikke har været helt tilfredsstillende, men det ærede Medlem er sikkert kendt med, at der alligevel fra Regeringens Side er blevet foretaget meget til Gavn for Landbruget.

Naar det ærede Medlem nu stiller sig paa det Standpunkt, at Regeringen skal gøre Landbruget rentabelt og sikre Landbruget, og at den ogsaa skal sikre det imod, at Importørerne tjener paa Landbrugets Valuta, som han udtrykte sig, saa maa jeg sige, at „Landbrugets Valuta“ kan jeg ikke rigtig forsone mig med. Jeg mener, det maa være hele Samfundets Valuta. Det er ikke den, der afsætter Varen i sidste Instans, der alene har Ret til Valutaen, det maa være alle dem i Samfundet, der deltager i produktivt Arbejde, uanset hvor de bor. Naar de deltager i et samfundsnyttigt Arbejde, har de ogsaa Del i Valutaen. Konsekvensen af det ærede Medlems Standpunkt maa blive, at vi maa have gennemført Kommunisme, det kan ikke blive andet. Det maa blive en stor Statsanstalt, en Statscentral, Bønderne skal være Embedsmænd, være statsgaranterede, og Importørerne maa ikke tjene Penge, de skal gaa i den fælles Kasse. Det er Logikken i det ærede Medlems Bemærkninger. Jeg vil nu meget have mig frabedt i hvert Fald for mit Vedkommende, at Landbrugets Udøvere skal være en Art Statstjenestemænd, der skal være statsgaranterede. Dersom vi vil tage den Opgang, der eventuelt kommer i Form af Konjunkturofgang, som vi har haft tidligere,

maa vi ogsaa i nogen Maade tage den Nedgang, der eventuelt finder Sted. Deroverfor kan selvfølgelig altid anføres, at Lovgivningen tager utilstrækkeligt Hensyn til Landbruget, men man kan ikke fremføre det paa den Maade, det ærede Medlem gjorde.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes) sagde, at dengang Hr. Madsen-Mygdal udtalte de citerede, meget fornuftige Ord, var vi inde i en Forsøgslovgivning. Det er rigtigt nok. Men Venstre var med i Forsøgslovgivningen i 3 Aar, og alle de tre Formaal blev varetaget i samme Udstrækning, som de er blevet varetaget senere. Det er jo Sandheden. Det ærede Medlem var Medlem af et Afviklingsudvalg i 1934, og han afgav dèr sammen med Folketingsmand Himmelstrup en Betænkning, hvori der stod, at Valutacentralen skulde sikre produktiv Virksomhed i Landet, Reksport og Transitvirksomhed. Den skulde sikre produktiv Virksomhed, det skulde der tages Hensyn til ved Importen, det vil altsaa sige til Beskæftigelsen. Saa sent som paa det nævnte Tidspunkt var det ærede Medlem indforstaaet med, at disse Hensyn skulde tages. Det er altsaa først i de senere Aar, at det ærede Medlem er kommet til de Synspunkter, som han nu synes at være besjælet af.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at jeg for første Gang herfra var kommet med en Morsomhed om hans Indlæg. Det var angaaende det ærede Medlems Bemærkning om, at dersom Valutacentralen ikke havde begrænset Indførselen, havde vi haft de store Varelagre, da Krigen brød ud. Deroverfor anførte jeg, at vi havde i hvert Fald ikke store Lagre paa de Omraader, hvor Importen var fri og der var tilstrækkelig Valuta, nemlig af Oliekager og Foderstoffer. Dèr var der i alt Fald for smaa Lagre. Allerede ved Krigens Udbrud blev vi sat 40 pCt. ned af de allerfleste Foderstofforeninger, og de fleste Foderstofforeninger foretog en lignende Nedskæring. Det var det, jeg anførte som Bevis for, at det ærede Medlems Udtalelse ikke holdt Stik. At det nu skal forstaas som en Morsomhed, er maaske en Maade at komme uden om Konsekvenserne paa.

Endelig nævnte det ærede Medlem, at Det radikale Venstre altid kunde faa sine Teorier til at forenes med en Politik, selv